

Norwegian
62-0908

Det Nåværende Stadie Av Min Tjeneste
Present Stage Of My Ministry

8, September, 1962
Jeffersonville, Indiana, USA

Av
William Marrion Branham

Dette heftet (tale) kan fritt bli reprodusert og gitt ut, men ikke solgt, da den er lisensiert under Creative Commons (av-nc-nd) ved www.CreativeCommons.org.

⁰⁹⁴ Forstår dere nå? Les fra Andre Timoteus 4, fra det 5te verset og videre ned, før dere går til sengs i kveld, hvis dere kan, så vil dere se hvor vi er. Hvorfor forlot disse mennene ham? Bare sammenlikne den tjenesten med hva vi går gjennom i dag. Sammenlikne Paulus' lære. Husk den lille himmelske ting som jeg så, jeg sa, "Vil Paulus måtte stå med sitt folk?" De sa, "Ja." Jeg sa, "Jeg har forkynt det samme Ordet som han gjorde, jeg sto nøyaktig med det samme Evangelium." Og millioner kastet opp sine hender og sa, "Vi hviler på dette." Herren velsigne dere. Elsker dere Ham? Til vi møtes, til vi møtes!

Det Nåværende Stadie Av Min Tjeneste

⁰⁰¹ Jeg er veldig trett og sliten. Vi har hatt mye fellesskap langs etter veien, og vidunderlige møter, med å hilse de Kristne fra sted til sted, fra opp og ned østkysten, også opp vestkysten til Canada. Og med et fint samarbeide blant alle de forskjellige denominelle menigheter til Assemblies of God, og De Forente Pinsevenner, Church of God, Foursquare, også mange andre organisasjoner som samarbeidet, og vi hadde store møter. Det var en stor suksess så langt som det kan kalles suksess i dag, og kanskje mange ville kalle det for stort. Men selv er jeg en vekkelsespredikant. Og vekkelsen nasjonalt er omtrent slutt. Jeg liker å se en vekkelse hvor hjertene er i brann, ikke bare å legge til medlemmer, men vekkelse. Vår Herre gjorde mange mirakler i å helbrede folket, og mange ble selvfølgelig frelst. Nå er jeg hjemme og hviler for en liten stund, og drar tilbake til møtene om noen få uker om Herren vil.

⁰⁰² Dette er nå til mange folk og venner av meg jorden rundt. Jeg ønsker å uttale her i Tabernaklet i kveld, at hvis noen av dere var tilstede og kunne se at de er virkelig varme i Tabernaklet i kveld. Folk er pakket sammen over alt, de står i dørene, og på utsiden i deres biler og ting, og det er veldig hett. Det vil være vanskelig for både folket og meg. Men jeg har kommet til det sted at jeg ønsker å forklare hvilket stadie i tid vi lever ifølge tjenesten som Herren har gitt meg. Jeg ønsker å spille det inn fra Tabernaklet. Det kom på mitt hjerte sist vår, men jeg ville vente inntil jeg kom tilbake hit slik at jeg kunne gjøre opptak av det og sende det til dere verdens folk.

⁰⁰³ Det er omtrent 32 år siden, at Herren Jesus, innenfor 150 meter fra hvor jeg nå står her i Jeffersonville ved Eighth and Penn Street, den morgenen at jeg la ned hjørnesteinen på dette Tabernaklet da stedet bare var en sump. Jeg bodde rett over veien til venstre for meg her. Det var før jeg ble gift. Jeg bodde sammen med min far og mor. Og Herren Jesus vekte meg opp den morgenen omtrent klokken 6, den dagen da hjørnesteinen ble lagt. Jeg hadde lagt i sengen for en stund, med hjertet fullt av fryd, og tenkte på denne store tiden da Herren skulle gi meg et Tabernakel å forkynne i. Jeg var bare en ung gutt den gang, og piken som jeg var sammen med, som skulle bli min hustru året etter var der sammen med oss på dagen da vi la ned hjørnesteinen.

⁰⁰⁴ Jeg husker den morgenen da jeg våknet opp, og lå i rommet, rett her oppe på Seventh Street, og Noe sa, "Reis deg opp på dine føtter." Jeg kom meg opp, og jeg så, som det var et stort sted hvor en elv rant i en dal. Og jeg kom ned til elven og da forsto jeg at det var et sted hvor Døperen Johannes hadde døpt folket, og de hadde gjort det om til et sted for griser. Og jeg var veldig kritisk til det, og sa at dette skulle ikke bli gjort. Og mens jeg var der, så talte en Røst

til meg og tok meg opp, og jeg fikk se Tabernaklet omtrent slik det ser ut nå, men der var så mange mennesker til at hele Tabernaklet var fullpakket i denne tilstanden som det er i nå. Og jeg var lykkelig, stående bak prekestolen, og sa, "Gud, hvor god Du er som har gitt meg et Tabernakel." Og på den tiden talte Herrens Engel til meg, og sa, "Men dette er ikke ditt Tabernakel."

⁰⁰⁵ Og jeg sa, "Hvor er da mitt Tabernakel, Herre?" Og Han tok meg opp i Ånden igjen, og satte meg ned i ei treklynge. Og langt nedenfor treklyngen var det rekke på rekke med trær, omtrent 6 eller 7 meter høye. De så ut som frukttrær, og de var som digre grønne spann. Og så la jeg merke til at ved min høyre og venstre hånd var der et tomt spann på begge sider, og jeg sa, "Hva med disse?" Og Han sa, "Du skal plante i dem." Så jeg rev av ei grein fra treet på min høyre side, og ei grein fra venstre side og satte dem i hvert sitt spann, et på høyre side og et på venstre side. Og øyeblikkelig vokste de helt opp i skyene. Og Han sa, "Hold ut dine hender og samle frukten derfra." Og i den ene hånden falt det et stort gult eple, saftig og modent. Og i den andre hånden falt det ei stor gul plomme, saftig og moden. Og Han sa, "Spis frukten derav fordi det er behagelig." Og jeg åt fra det ene og det andre: meget herlig. Synet er skrevet i en av bøkene, jeg tror det er "Livsfortellingen," eller "En Profet Besøker Afrika."

⁰⁰⁶ Og akkurat da holdt jeg hendene mine oppe, og jeg ropte til Guds ære. Og plutselig kom Ildstøtten ned over toppen av disse trærne, og det brølte og lynet blinket, og vinden blåste virkelig hardt, og bladene begynte å blåse bort fra trærne. Langt nede så jeg at det var i form av dette Tabernaklet, slik det er nå. Og ved enden hvor prekestolen skulle være, var der trær, og disse tre trærne tok en form av tre kors. Jeg la merke til at både plommene og eplene var samlet i klaser rundt korset i midten. Og jeg løp virkelig fort, ropende av full hals, og falt ned på dette korset, eller ved korset, og kastet mine armer omkring det. Og vindene satte i gang å riste frukten fra korset, og den falt over meg. Jeg var så lykkelig, bare så frydefull. Og Det sa, "Et frukten derav, for den er behagelig."

⁰⁰⁷ Og denne kretsende Ilden ropte ut og sa, "Høsten er moden, og arbeiderne få." Og Han sa, "Når du kommer til deg selv igjen, så les Andre Timoteus 4. Andre Timoteus 4." Jeg kom til meg selv, og jeg sto der og gned meg i ansiktet med hånden. Og akkurat da skinte solen i hjørnet av rommet, den sto høyt, så jeg må ha vært i synet for en time eller mer, og Det sa, "Andre Timoteus 4." Raskt fikk jeg tak i min Bibel og leste Andre Timoteus 4.

⁰⁰⁸ Jeg ønsker å lese dette nå. Og så underlig som det kan synes, som jeg leser Andre Timoteus 4, stedet som jeg stoppet, og mange ganger som jeg har forkynt om dette her i dette Tabernaklet, så synes det underlig at jeg alltid har

et normalt lufttrykk. Men når Gud forandrer dere vil dere ha det rette trykket; da vil dere bli rykket bort. Når disse jordiske sanser er borte, og dere drar korsets herlige vei, og drar hjem med Jesus.

⁰⁹¹ Vi takker Deg, Fader Gud, for disse hender som kom opp for å bli Kristne. Vi tror at de mente det i sine hjerter. Jeg ber for dem at de ikke vil svikte noen gang. Og hvis de skulle svikte, må de raskt ha dette Forsvar med Faderen, som jeg har lært å være en slik stor ting, Far, at når jeg gjør en feil, så finner jeg at jeg har en Forsvarer (med en gang) hos Faderen, gjennom Jesus Kristus. Og jeg blir brakt tilbake til nåden igjen. Herrens elskede hånd tørker bort. Der er et blodig Offer som ligger der som jeg bekjenner å være min Frelser. Jeg ber for alle de syke og trengende, at Du vil tilveiebringe deres behov og helbred all sykdom, Herre. Og disse som er her nå, som sitter under denne herlige salvelse av den Hellige Ånd, som vi føler Den så søtt bli tømt over våre sjeler...

⁰⁹² Fader Gud, Du vet hva jeg tenkte på idet jeg kom ned fra Canada forleden dag. Jeg tenkte, "Å, hvor jeg ville elske å komme inn i en gammeldags vekkelse igjen, hvor Gud's hellige synger og Gud's kraft faller." Å, mitt hjerte lengte etter det, Herre. Må det bryte ut en slik vekkelse i dette Tabernakel, at Gud's kraft bare vil bli tømt ned i strømmen av nåde, og inn i hvert hjerte. Jeg takker Deg for dette lille stedet, Herre. Vi var ikke i stand til å holde det slik; det har vært Din nåde som har holdt det åndelig. Og jeg tror, Herre, det mest åndelige sted i nasjonen, som jeg vet om, er rett her ved Eight and Penn Street. Hvor jeg takker Deg for dette, Herre. Idet jeg går til menigheter og ser dem kalde og formelle, og kvinnene er så dristige at de kan ikke engang rødme, og ikke et "amen" eller en tåre på kinnet, eller noen ting. Ingen frelse, ikke noe annet enn slutte seg til deres menighet og gjenta deres trosbekjennelse. Å Gud, og så komme inn til et lite vennlig varmt sted hvor ilden brenner på hvert hjertes alter. For en trøst det er, Far, for en trøst. Takk, Far, og må det alltid forbli inntil den Herre Jesu komme. Velsigne oss sammen nå.

⁰⁹³ I morgen er det Sabbat. Hjelp meg, Herre, i morgen tidlig, hvis det faller på meg å forkynne om "Nedteiling." Gud, må jeg være i stand til å bringe det på en slik måte til folket vil se det, Herre. Må de nå se stadiet av tjenesten, og hvor den er hen, og hva vi venter på, og hvorfor alle ting er slik de er. Må de lese fra det 5te verset og videre, og så bli klar over hvor vi står. Jeg ber nå, Far, at Du vil velsigne oss og gi oss god hvile i våre legemer, og bring oss tilbake i morgen. Velsigne alle disse menneskene som står omkring langs veggene, som lener seg fra for til fot. Kvinner og menn står der ute i regnet, og rundt vinduene, de sitter i bilene sine. Jeg ber om at Du vil velsigne dem, Herre. Må de reise hjem med Gud's nåde i deres hjerter. Jeg ber i Jesu Navn. Amen.

Vi takker Deg for dette, og ber om at Du vil helbrede de syke som er i vår midte. Ta bort alle våre synder og sykdommer. Og, Fader Gud, gi ære til Deg Selv.

⁰⁸⁷ Jeg har så mange kjære venner, Herre. Jeg elsker dem. Jeg vet at også andre mennesker ned gjennom tiden har gjort det. Kjære venner, elskelige venner, unge og gamle, og vi elsker dem av hele vårt hjerte. Gjør oss sanne, Herre, bare sanne til Ordet, slik at vi kan møte dem i et bedre land en dag hvor det aldri vil være noe tristhet og sorg. Vi ser etter Herrens snare komme. Vi tror at Han skal komme. Velsigne den vantroende her i kveld, Herre, og må han bli en troende og akseptere Deg som sin Frelser i kveld.

⁰⁸⁸ Og mens vi har våre hoder bøyet, om det skulle være noen her med ditt hode bøyd, som ville si, "Broder Branham, langt nede i mitt hjertes dyp, så ønsker jeg å komme til enden av veien etter å ha kjempet den gode strid. Jeg ønsker å være en Kristen, jeg vil løfte opp min hånd." Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er godt. Gud velsigne deg. "Jeg ønsker å komme til slutten av veien med en god strid bak meg. Jeg aksepterer Kristus rett nå. Jeg vil at Han skal være min Hjelper." All right, Herren velsigne deg. Gud velsigne deg, dame. Det er fint. Han kjenner deg. Jeg har lært nok om Ham i alle disse 32 årene nå bak prekestolen. Jeg har lært nok om Ham til å vite at Han kjenner til enhver bevegelse du tar. Han ser spurven. Hårene på ditt hode er tellet. Han vet alt om det. Bare løft din hånd, og mene det, det er alt som du trenger å gjøre. Og vannet er rede.

⁰⁸⁹ Hva gjør du? Du omvender deg, tror på Evangeliet, og så blir du døpt. For hva? I Jesu Kristi Navn for tilgivelse av dine synder. Det er ditt vitnesbyrd. Din synder er borte når du er døpt; du har bekjent dem, og du tror. Vil dere ikke fange Livlinen nå som den trekkes over ditt hjerte, og sier, "Kom denne vei pilegrim. Reis med Meg, ta Mitt Kors på deg. Lær av Meg, for Jeg er ydmyk av hjertet; Min byrde er lett." Bare rekk ut og ta tak i Den.

⁰⁹⁰ Hvor mange Kristne her inne, er på Veien i kveld, og er glade at dere begynte for lang tid siden, dere begynte, og er nå langt nedover veien mot slutten; jeg ber at Gud vil krone deres tjeneste, hva enn det er. Kanskje er det en husmor. Jeg ber om at Gud vil krone din tjeneste. Kan hende det er en forkynner. Det kan være en diakon; det kan være en lekmann. Det kan kanskje være en bonde. Jeg vet ikke hva det er. Men hva enn det er, må Gud krone deres liv, med herligheten av Hans Ord, ved Hans andre komme bortrykke dere og ta dere bort til et annet land hvor dere bare vil være som den lille fisken jeg talte om, ut av det mørket der nede. Dere kunne ikke gå opp der med den slags legeme. Heller ikke kunne dere gå opp slik som disse astronautene. Ser dere? Dere måtte være i en trykktank. Dere ville ikke kunne opprettholde

stoppet på dette. I Andre Tim. 4, de fem første versene (som 5 er nådens nummer.) Så leser jeg dette.

Derfor vitner jeg for Gud og Herren Jesus Kristus, som skal dømme levende og døde ved Sin åpenbarelse og Sitt rike:

Forkynn Ordet! Vær rede i tide og utide! Overbevis, irettesett, forman med all langmodighet og undervisning.

For den tid kommer da de ikke skal holde ut den sunne lære, men etter sine egne lyster hoper de seg opp lærere, og det etter hva som klør dem i øret.

De skal vende ørene sine bort fra å høre sannheten, og de skal vende seg til eventyr. (Myter)

Men vær du på vakt i alle ting, lid ondt, gjør en evangelists gjerning og fullfør din tjeneste.

⁰⁰⁹ Har dere lagt merke til det, jeg har aldri sett det før inntil siste Mai, at jeg aldri leste mer av dette Skriftstedet enn hit? Det er alt jeg noen gang leste, fordi det så ut som om det var tilstrekkelig, for det fortalte meg å forkynne Ordet og tåle plager, og til å være langmodig, for tiden ville komme da de ikke ville tåle den sunne Lære, men etter sine egne lyster hope seg opp lærere, etter det som klødde dem i øret, og vende seg bort fra Sannheten og til myter. Men Han sa aldri at jeg var en evangelist. Han sa, "Gjør en evangelists gjerning," det er hva Paulus forteller Timoteus. Ser dere? La dere merke til hvordan det ble sagt? Han sa ikke, "Du har blitt kalt til å være en evangelist." Det sa, "Gjør en gjerning til en evangelist." Skjønner dere? Legg så merke til her, at hvis jeg ville si av hele mitt hjerte og til det beste av min forståelse, så har det blitt nøyaktig oppfylt til bokstaven. Og det er 30 år siden.

⁰¹⁰ Og så langt jeg vet, har hvert syn Han har gitt meg blitt oppfylt unntatt det hvor der er en forandring i min tjeneste hvor jeg skal be for folk på et lite sted i et rom under et telt, eller i et stort auditorium eller noe. For meg så det ut som et telt. Husker dere det for to eller tre år siden? Omtrent alt av det har skjedd. Jeg skulle dra ned i Mexico, og hvordan det ville regne den kvelden og hva som ville finne sted der nede. Og Han fortalte meg om min tjeneste i det første rykk. Husker dere om det å fange den bitte lille fisken, eller miste den? Det andre var en liten fisk. Men så fortalte Han meg, "Det 3dje rykk vil ikke svikte. Ser dere? Og, ikke si noe til folket." Jeg prøver alltid å forklare hva jeg prøver å gjøre. Han lot meg få vite at jeg ikke skulle fortelle folket hva jeg

gjorde, men bare gjøre hva Han forteller meg å gjøre og så la det være. Skjønner dere?

⁰¹¹ Men Jeg er den slags type av person. Jeg har ingen hemmeligheter, så jeg bare forteller alt jeg vet. Jeg antar at det er rasen. Jeg elsker folk, og jeg ønsker så ille at folk skal bli frelst inntil at jeg forteller dem alt jeg vet, med mindre det er noe Han forteller meg å ikke si selvfølgelig, slik at de ikke vil gå glipp av det. Ser dere? Jeg vil at de skal se det så nære at der ikke vil være noen feil i det.

⁰¹² Dette skjedde nøyaktig. Husk nå hva vitnet var, om vi vil studere det for et øyeblikk, "Derfor vitner jeg for Gud og Herren Jesus Kristus, som skal dømme levende og døde ved sin åpenbarelse (tilsynekomst) og Sitt rike." Ser dere? "Dømmer, pålegger deg inn for Gud og Kristus at du forkynner Ordet." Og så hjelpe meg, til denne kveld, så lang som jeg kjenner til, så har jeg ikke forkynt noe annet enn Ordet, og stått rett med Det. Ser dere? Det har vært mange vanskeligheter, og jeg har gått gjennom en masse forfølgelse og masser av prøvelser, og har måttet atskille meg fra mange kjære venner på grunn av denne selvsamme uttalelse, "Forkynn Ordet."

⁰¹³ Dere husker i synet, eller den lille forvandlingen som jeg vil kalle det, ganske nylig, hvor jeg ble tatt opp og så alt dette folket, og så der tilbake på meg selv og alle disse millioner av mennesker der. Og jeg sa, "Jeg ønsker å se Jesus." Og Han sa, "Han er høyere." Vel, når folk dør, så går de ikke øyeblikkelig opp til Gud. Jeg er sikker på at dere forstår det. Kanskje jeg burde forklare det som best jeg kan. Har dere det travelt? La oss da ta tid og prøve på å gjøre det så klart som jeg kan.

⁰¹⁴ Da vi kom, så husker vi at vi levde her i tre dimensjoner. Jeg vet ikke om jeg kan navnet på dem eller ikke. En av dem er lys, og den andre er materiale. Tommy, husker du hva den 3dje er? Huh? Atom-tid. Det stemmer. Lys, materiale, og tid. Og våre fem sanser kontakter de dimensjonene. Vårt syn kontakter lys, vår følelse kontakter materiale, og så videre.

⁰¹⁵ Men gjennom vitenskapen har vi kontakt med den 4de dimensjonen, som det var. Fordi, gjennom denne bygningen kommer det nå bilder, radio stemmer, bilder på fjernsyn, som våre sanser ikke kan kontakte, men de har et rør eller krystall som fanger opp begge disse bølgene og manifesterer dem. Så dere ser, rett i denne bygningen er der levende handlinger av mennesker i luften, og levende stemmer. De er her. Vi vet det. De er absolutt sannhet. Og den eneste ting dere gjør, de fanger det opp... Jeg forstår ikke mekanikken av disse ting som vitenskapen har oppfunnet, men vi vet at det beviser for oss at der er en 4de dimensjon. Den 5te dimensjon er hvor synderen, den vantroende

Og nå ser jeg at Det produserer nøyaktig hva Det har gjort i andre tider. Her er jeg i dette Tabernakel i kveld, etter å ha reist jorden rundt og tilbake igjen, og den lille hjørnesteinen ligger fortsatt der med dette papiret i den. Ransak meg, Herre. Jeg har gjort mange feil. Jeg har gjort galt, Herre. Mange ganger har jeg sviktet Deg, som jeg vitnet om for en stund siden. Gud, så snart som jeg gjør det, så ønsker jeg tilgivelse. I mitt hjerte elsker jeg Deg, og jeg vet at Du ganske nylig viste meg om stedet vi går til. Jeg vet ikke når Du er ferdig med meg, Herre. Jeg er her i kveld, ved Din nåde, og jeg vet ikke når Du er ferdig, men jeg vet at det må komme til dette. Når den tiden kommer, så ønsker jeg ikke å være en feiging. Jeg ønsker å bli stående som resten av dem sto. Men, Gud, hvis jeg må forsegle mitt vitnesbyrd med mitt eget liv, eller hva enn det er som må bli gjort, Herre, så krone det, ikke meg; krone tjenesten som jeg har forkynt, Herre, for det er Ditt Ord. Og jeg vet at dette Ordet er mer enn i stand til å reise meg opp igjen i oppstandelsen. Jeg skammer meg ikke for Ordet jeg har forkynt, fordi Det er Gud's kraft til frelse for dem som tror.

⁰⁸⁵ Jeg takker Deg for den lille menigheten som står fortsatt i dag. Da jeg tok dette standpunktet for Ordet, så profeterte profetene og sa, "I løpet av 6 måneder vil den bli et bilverksted." Tretti år har gått, og hun er mer i fyr i dag enn hun har vært på mange år; "på denne klippe vil Jeg bygge Min Menighet." Vi takker Deg for vår pastor. Vi takker Deg for diakonene, de bobestyrerne. Vi har alle en liten del å spille, Herre, og vi ønsker å spille lojalt og rett. Kan hende det er noen her inne som ønsker å slutte seg til oss i kveld, Herre. Og måten de kan slutte seg til på er bare å ta tak i denne lille Livlinen og begynne å trekke, surre den rundt sine håndledd, binde den rundt sine hjerter og si, "Trekk Herre, løft meg opp," og så vil de komme fram og skinne som gull. Gi det, Herre. Vi ser etter den tiden.

⁰⁸⁶ Vi tror det er nære enden. Vi ser det som vi har lært det her, at Laodikea menighetstid er i gang nå; vi ser at ikke noe mer kan skje foruten Herrens komme. Og, Herre, ville ikke det være en stor krone for Ordet å se Kronen Selv komme? Jeg ville like å stå her og si, "Der er Han; det er Lammet." Slik som Johannes gjorde. "Se Lammet som vi har ventet på; dette er Ham." Herren vil raskt komme til Sitt tempel, for å ta bort Sitt folk i borttrykkelsen. Gjør oss rede, Far. Rens våre hjerter i Ditt Blod. Gjør oss ublandet og rene, slik at Ditt Ord kan bli i oss. Må vi huske at vi må handle på Ordet, slik at vi ta tak og bli effektive. Gi hver en synder omvendelse. Velsign enhver som er her inne. De hellige, disse, noen av disse gamle kjære krigerene, Herre, som har kjempet langs med linjen i årevis, som har blitt gjort narr av, de blitt snakket om og latterliggjort. De fortsetter videre fordi de har Liv. De vet Hvem de har trodd, og er overbevist at Han er i stand til å holde det som de har overgitt til Ham.

⁰⁸¹ Jeg tror at den største tingen som Paulus ønsket, da han sa, "Min tid er ute," det største begjær som Paulus hadde i sitt hjerte var å bli en martyr. Det var begjæret i alles hjerter i de dager. Har dere noen gang lest Fox' "Martyrenes Bok"? Les også "Nikea Rådet." Den største ære som kunne være når de forskjellige, slike som Polykarp og dem som gikk inn til løvers hule, og de ropte i glede idet de visste at de skulle bli en martyr. Da de ble brent på bålet, så skrek de av glede for æren av å være en martyr. Paulus gikk ned til den hoggestabben for å få sitt hode hugd av, han ble ledet fra fangehuset, et lite fangehull der nede, et hull i muren, hvor de hadde ham. Jeg gikk ned dit og tittet på det. Der var en liten bekk bak der hvor de kjørte hans legeme inn i den... Og nå vil de gjøre ham til en helgen eller noe i deres... Samme gruppe mennesker... Han gikk ned dit. Han sa, "Død, hvor er din brodd? Grav, hvor er din seier? Men takk til Gud som gir oss seier gjennom Herren Jesus Kristus. Jeg har kjempet den gode strid. Jeg har fullendt løpet. Jeg har bevart troen. Det ligger en krone og venter på meg, og ikke bare for meg, men for alle dem som elsker Hans tilsynekomst."

⁰⁸² Vi kom ned til det 6te verset, nå til det 18de. Jeg vet ikke hva det vil være for meg, men jeg bare siterer hva det var for andre. Jeg vil fortsette å være trofast mot Ordet inntil Han er ferdig. Det er hvor tjenesten er i dag. Jeg er ikke utvasket. Jeg håper bare at jeg er vasket for Kongen. La oss bøye våre hoder nå mens vi ber.

⁰⁸³ Det er et lite tau som strekker seg ned fra Tronen i kveld; den er kalt for Livlinen. Og mens jeg ber, så håper jeg at den trekker på hver eneste uomvendt person her inne. Vil du ikke strekke deg opp og ta tak i den, synder venn? Du sier, "Broder Branham, du sa at du blir gammel, og jeg antar det er grunnen at du..." Nei, broder, søster. Da jeg var bare en liten gutt, så trodde jeg på dette. Jeg ga mitt liv for Det. Og der er bare en beklagelse jeg har: jeg har ikke mer enn ett liv å gi. Hvis jeg hadde tusen liv så ville jeg gitt dem alle for det...?... Vil dere ikke ta tak i Tauet når det går forbi deg i kveld? Dere sier, "Broder Branham, jeg er ikke verdig til å ta tak i Det." Jeg vet at du ikke er det, barn. Men gå du og gjør noe for å bli verdig, og fortell meg hva du gjorde, så vil jeg også gjøre det. Det er ikke en eneste ting du kan gjøre for å bli verdig. Du var født uverdig. Der er bare en ting du kan gjøre, bare ta tak i den måten det er gjort for deg. Ikke drukne i det. Gud kastet ut Livlinen, strekk deg ut og få tak i den i kveld.

⁰⁸⁴ Himmelske Far, jeg husker rett her ved den samme pult, dette samme sted hvor jeg tale om den morgenen, da jeg innviet kirken rett her på denne grunn. Og denne hjørnesteinen som ligger der holder fortsatt et blad fra Bibelen hvor jeg skrev dette. Jeg sa, "Herre Jesus, med Din nåde vil jeg stå trofast til Ordet."

dør og går til. Den 5te dimensjonen er på en måte den fryktelige dimensjon. Og når en Kristen dør, så går han til den 6te dimensjon. Og Gud er i den 7de dimensjon. Så dere ser, at når den Kristne dør, så går han under Guds alter, rett inn i Guds Nærvær, under alteret. Og han er i hvile.

⁰¹⁶ La oss bryte det ned. Når en mann her et mareritt, så sover han ikke egentlig, heller ikke er han våken. Han er mellom det å sove og være våken, og det er hva som får ham til å ha en slik fryktelig skjelving og forskrekkelse, fordi han ikke sover eller er våken. Dette viser hvor et menneske går når han dør uomvendt. Han har levd sin tid; han er død på jorden; og han kan ikke gå inn i Gud's Nærvær, fordi han passer ikke til å gå der uten Blodet. Han er fanget. Han kan ikke komme tilbake til jorden, fordi hans tid er omme her på jord, og han er fanget midt imellom og han er i et mareritt. Skjønner dere? Han kan ikke gå inn i Gud's Nærvær for å hvile. Han kan ikke komme tilbake til jorden, fordi hans tid er forbi. Han er i et mareritt, og der blir han til dommens dag: en forferdelig ting å være i. Skjønner dere? Nå i dette synet, jeg tror at jeg var tatt opp i den 6te dimensjon, og så tilbake ned hit. Jeg kunne se tilbake. Dette synet er ikke akkurat (å se) med øynene; det er jordisk. Dette er en større ting enn... Det synet de har der, deres kontakt er langt forbi noen kontakt som våre naturlige sanser kunne kontakte.

⁰¹⁷ Her for en tid siden forklarte jeg det. Jeg så på en fjernsyn film hvor de sendte en mann ned i havet på en dybde av 1 ½ Km, tror jeg det var, og de hadde stråler av lys som gikk ut. De viste livet i havet. Og fisk kom forbi, noen forferdelige skapninger å se på. Det er som midnatt, svart som blekk der nede. De hadde fosfor på nesen deres og ingen øyne. Det så ut som de måtte mates, men for å finne deres mat var de ledet av en annen sans, ikke ved syn, for de hadde ikke øyne, de kunne ikke bruke dem der nede. Men de var ledet av en annen sans som de kunne få tak i maten med. Og jeg tenkte, "Hvis jeg kunne ha kontroll med den lille fisken med mitt syn, hvor mye mer kunne jeg ikke forsyne dens mat og lede ham til steder, hvor mye større er ikke mitt syn enn hans radar som han kontakter." Skjønner dere? Og jeg tenkte, "Om jeg bare kunne lede ham..." Så kom det til meg, "Dersom jeg bare kunne overgi meg selv til Gud, for hvor mye større er ikke Gud's syn og sanser, som ville lede oss enn de ting som vi ser, fordi den tro som Han forsyner oss med er beviset på ting som ikke kan sees med våre øyne. Så om den lille fisken aldri kunne komme opp til vannets overflate slik andre fisker, fordi den opprettholdes ved trykk. Om du brakte den opp så ville den eksplodere. Heller ikke kan vi gå noe høyere opp uten å eksplodere... Vi er opprettholdt for det sted vi lever.

⁰¹⁸ Men om denne fisken kunne komme opp hit og være meg, ville den da ønske å være den lille fisken igjen der nede i dette midnattsmørket? Han ville

aldri ønske å være noen fisk mer, fordi han ville være noe større enn en fisk; han er et menneske; hans sanser er større; hans forståelse er større; hans intelligens er av høyeste grad. Ta så og multipliser det med 10 millioner; da får du hva det er å gå fra dette og inn til Gud's Nærvær der oppe, hvor det menneskelige vesen er så mye lenger forbi enn hva vi er her. Du ville aldri ønske å være et menneskelig vesen slik som dette noe mer nede i dette sykdoms og fordervelsens pesthus. Det har vært i mitt hjerte disse tretti årene å forkynne Evangeliet verden rundt og fortelle folket at der er en himmel og nå, og et helvete å sky, og der er en Gud som elsker dere, og en gjenløsningens kraft som er rede til å ta deg opp når som helst du er klar til å motta den.

⁰¹⁹ Det er akkurat som en mann som er iferd med å drukne, et tau henger der, og han tenker, "Vel, jeg kunne dra meg selv ut, men jeg er ikke verdig til å få tak i tauet." Tauet var satt der for selve den hensikt for å dra deg selv ut derfra. Og det er grunnen til at Jesus Kristus døde med den hensikt å frelse syndere. Han svingte ut tauet til Evig Liv, som i denne kveld vil gå over hver en synders hode her inne, og et velkomst tegn henger på det, "Kom opp og ut av det." Dersom dere vil gjøre det, så er forberedelsen for det gjort.

⁰²⁰ Da jeg så dette stedet og tilstanden som folket var i, og hvor langt bortenfor noe av denne verden kan tenke på. Det var herlig. Synd kunne ikke være der, ikke død eller noen ting kunne entre inn på det stedet. Og der var ingen forskjell mellom menn og kvinner, for sex kjertlene var borte fra dem, og der kunne aldri mer bli noe ekeskapsbrudd der eller noe annet. Men hun var fremdeles kvinne av figur, og mannen var fortsatt mann av figur, og slik vil de være for evig.

⁰²¹ Dette kan være bra for noen av dere videregående skoleunger som får disse tanker inn i dere om utvikling. Jeg tror på utvikling, men ikke på den måten som mennesket (skulle ha) utviklet seg fra, fra et annet lavere slag. Deres egen teori slår tilbake på dem: når de prøver å krysse noe, så vil det ikke avle seg selv tilbake. Så dere ser, det har slått tilbake på dem.

⁰²² Jeg tror da Gud begynte å bade (vaske) jorden, så var kanskje den første tingen han lot komme fram var en manet, og fra det til en frosk, og videre opp. Men dere ser at det kom stadig nærmere og nærmere til menneskets bilde, og mennesket var en avspeiling av Gud. Det er kanskje grunnen til at gresset ble utviklet, og fra grass kom det blomster, og fra blomster kom det busker, og fra busker kom det trær. Hvorfor? Det er et bilde på Livets Tre som står på den andre siden. Og alle ting på denne siden som er naturlig er en skygge av det overnaturlige eller det evige på den andre siden. Derfor, så lenge som der er en gjenfødt Kristen på jord, og vi har et legeme her slik som dette, så er det selve refleksjonen av et som venter på den andre siden hvor der ikke er noe død og

⁰⁷⁸ Brever kommer inn hele tiden. Ett som kom forleden da, sa, "Broder Branham, jeg hadde den aller største tillit til deg, men jeg hørte deg si at en bestemt denominasjon som jeg tilhører var falt fra." Han sa, "Jeg har ikke noen mer tillit til deg lenger fra nå av." Han sa, "Der var omtrent 25 av brødrene i min denominasjon som satt i ett av dine møter, og vi bare sto opp og dro av sted når du sa dette." Vel, alle har forlatt meg, men det er en ting, Han sto med meg...?... Jeg var ikke ulydig mot det himmelske syn som hendte der nede ved elven. Jeg var trofast mot det. Han har vært trofast mot meg. Jeg stoler på at Ham, en dag; jeg vet ikke når, da Han vil krone min tjeneste. Jeg vil stå så trofast som jeg bare kan være. Jeg vet ikke hva det vil bli; jeg vet ikke når det vil bli. Men når Han er rede, så er jeg rede. Jeg håper at Han vil krone min tjeneste med dette, å la meg få ta Ordets klær og kle Hans Brud i Ordets klær og for Hans rettferdighet. Jeg håper Han vil krone meg og la meg stå der på den dag, og si, "Se det Gud's Lam som tar bort verdens synd."

⁰⁷⁹ Der er så mange bakker å klyve oppover, påkjenninger, noen ganger er det vanskelig; men Han som viser veien vet nøyaktig hva som er best. Han vet hva som er best. Veiens strev vil se ut som ingenting, når vi kommer til veis ende. La oss se etter det blodige fotavtrykket. Bare husk venner.

Sanden har blitt vasket i fotsprene til Den Fremmede på Galileas strand; Og den røst som dempet de grove bølger, vil ikke mer bli hørt i Judea. Men stien til denne ensomme Galileer, så gladelig jeg følger i dag; og veiens strev vil se ut som ingenting, når jeg kommer til veis ende.

⁰⁸⁰ Denne første del av Skriften som jeg leste, ga Han meg da jeg bare var en ung mann. Jeg var bare en gutt som sto der ute, med strake skuldre, brystkassen sto ut, en hårmanke og med et sort bølgende hår. Nå står jeg her med lutende skuldre, skallet, grå, en gammel mann på 53 år. Men Han mer er kjær som dagene går. Jeg er ikke sky for å erklære for dere hele Jesu Kristi Evangelium. Mitt hjertets begjær er å møte Menigheten som Han døde for, kledd i rettferdigheten av Hans Eget Blod, kledd i Hans Ord og i rettferdighetens av Hans Ord, for Hans Ord kan aldri svikte. Jeg vet at om jeg står med Ordet og er trofast mot Ordet, og dersom Ordet blir i meg og jeg i Ham, så vil jeg på den dagen være glad for at jeg forble trofast. Jeg vet ikke hva framtiden holder, men dere ser hvor vi er, gjør dere ikke? Dere ser hvorfor alle sier, til og med noen av mine egne kollegaer sier, "Broder Branham er helt utvasket." Ser dere? Ja. "Utvasket..." Ser dere? "Å, vi hører ikke at så mye blir gjort lenger." Ser dere? De forstår det bare ikke. Det er det hele, de forstår bare ikke.

var sju ganger hetere. I flere dager forut hadde de kastet inn alt materialet for å få ovnen så het at den var sju ganger hetere, overopphetet sju ganger. Vel, den ville fortært deg bare du hadde kommet nærmere enn hundre meter av den. Men de gikk rett inn i ildovnen, og kom ut uten at det så mye som luktet brent av dem. Og Nebukadnesar sa, ”Enhver mann som svikter i å tilbe denne Gud, la både han og hans barn bli drept, og hans hus brent og gjort til en møkkadyngel.” Det stemmer. De hadde en verdensomspennende vekkelse fordi de var trofaste mot Ordet. Det er hva som skjedde. Ja, sir. Vær trofast mot Ordet. Det lønner seg alltid så vidunderlig.

⁰⁷⁵ Vi nevnte Jakob for en stund siden. Jeg har hans navn skrevet ned her. Han var en liten feiging, men han forble. Han var redd for Esau over der. Du og du. Han visste at han var borte fra Gud, han hadde vært borte fra Gud i alle disse årene, men han prøvde alltid å forbli trofast til dette Ordet. Og her kalte Gud ham og fortalte ham at han skulle dra til sitt hjem. Her var han rett på pliktens vei, og der var Esau med en hær. Det var på den tiden at han ble forandret fra navnet Jakob, ”fortrenger, lovtrekker (iflg. Webster: ’En som er samvittighetsløs i å praktisere lov eller politikk’ – Red.), til (Israel) ”en fyrste for Gud,” da han kom ut neste morgen, med sin tjeneste konet. Han drar rett ut og møter Esau, og ønsket ikke noe hjelp fra han. Amen. Trofast mot Ordet. Det er slik Gud gjør ting, er det ikke? Han gjør ting på Sin Egen måte. All right.

⁰⁷⁶ Mange av mine brødre har stor popularitet i dag blant deres egne denominelle brødre. Du kan bare nevne ett navn, boy, da er det som ild over alt. Det stemmer. Du kan si dette bestemte navn til denne personen... Og da Herren talte til meg nede ved elven den dagen, så gikk det i spissen for denne vekkelsen over hele verden, og derfra kom hver eneste av disse store evangelistene. De dro rett tilbake med sine brødre. Ser dere?, til disse denominasjonene som de kom ut fra. De kom ut her og holdt dette møtet, blandet opp med denominasjoner, og så dro rett tilbake til dem igjen. De har masse gunst, store navn på radioen, avisene, og alle ting. Alle taler vel om dem.

⁰⁷⁷ Men alle menn har forlatt meg fordi jeg tok det sanne Ordet, og sto med Ordet. Jeg har stått rett her med hva Han sa til meg, forkynn Ordet, ikke en denominell filosofi. ”Forkynn Ordet,” var min befaling; ”stå med Ordet.” Og brødre, som lytter på dette via lydbånd, jeg var litt av en kar da jeg kom iblant dere og helbredet de syke, talte om syner, og viste dere ting. Men når jeg gikk for å fortelle dere Sannheten om Ordet, hva fikk dere til å vende meg ryggen for? Er dere ikke klar over at det bare er å oppfylle hva Skriften sa? Det gjøres på den måten. Nå kan jeg nesten ikke få komme inn et sted.

sorg. Og det er hva som får våre hjerter til å hunge etter noe slikt som det. Det er noe i oss som kaller. Det er noe som forteller oss at det er der. Jeg tror at gjennom disse år... Jeg ber om unnskyldning framfor Gud og folket for å være så dum og i å gjøre så mange feil. Men gjennom disse mange år så har jeg vært privilegert til å se mange millioner av mennesker komme inn i Gud's Kongerike, og jeg har vært takknemlig til Herren for å la meg lede dem dit. Jeg tror de vil være der på den dagen.

⁰²³ Synet var oppfylt. Og hvordan jeg noen gang kom til å slutte, uten å vite om det, på det 5te verset, for det var alt jeg leste. Men der er flere vers til det kapitlet, flere vers. Dere kan lese resten av det i kveld på hotellrommet eller hjemme, så snart som vi slutter så les resten av det, for jeg har flere Skriftsteder skrevet ut her som jeg ønsker å referere til, og notater som jeg vil referere til. Og jeg vil at dere skal lese det når dere drar hjem. Jeg vil sitere det; det vil være på lydbåndet. Om dere ønsker å skrive det ned, så er det all right.

⁰²⁴ Tror dere at menn og kvinner er ledet av Gud til å gjøre ting? Jeg vet at dere gjør. Jesus var vårt mønster. Jeg vil at dere skal gå med meg til Lukas Evg. Det 4de kapittel, for bare et øyeblikk. Jeg vil vise dere noe slående. Og bare slik at vi ikke får for mye av disse henvisningene, men at dere vil være i stand til å lese med meg på disse for bare noen øyeblikk. Lukas Evg. Det 4de kapittel og vi begynner med det 14de vers. Pass nå på her dersom dere vil se noe skje i denne lignelsen.

I Åndens kraft vendte Jesus tilbake til Galilea, og ryktet om Ham nådde ut over hele landet der omkring.

Og Han lærte i synagogene deres, og ble æret av alle.

Så kom Han til Nasaret, hvor Han hadde vokst opp. Og som Han hadde for vane gikk Han i synagogen på sabbatsdagen, og Han sto fram for å lese.

Og de ga Ham profeten Esaias' bok. Og da Han hadde åpnet boken, fant Han stedet hvor det var skrevet:

Herrens Ånd er over Meg, for Han har salvet Meg til å forkynne Evangeliet for de fattige. Han har sendt Meg for å helbrede dem som har et sønderknust hjerte, og for å rope ut frihet for fanger, og for at de blinde skal få synet igjen, for å sette undertrykte i frihet.

For å rope ut et nådens år fra Herren, så lukket Han boken,...

Om dere ønsker en henvisning til dette, jeg har det her, men bare et øyeblikk, om jeg kan ta det opp fra lesing i marginen her. Hvis dere legger merke til det, så vil dere også finne det over i Markus Evg. og forskjellige steder, men i Esaias 61:1 og 2. Er det ikke underlig at Han stanset rett her, og selve det neste verset... Det var hva som var anvendt til Hans første komme. Og det neste verset anvendes til Hans andre komme ved dommen. Han stanset og lukket boken. Om noen av dere leser en Scofield Bibel, så vil dere finne en fotnote på det der. Ser dere? Se hans fotnote av Markus ”2,” en fotnote, og dere vil legge merke til at der er en sammenligning med budskapet sitert i Esaias 61:1 og 2. Se på tilfellet hvor Skriften her, i forkynnelsen, at Jesus skulle forkynne et nådens år for Herren; og det neste verset kommer ut ved Hans komme og dom. Ser dere? Ser dere hvordan han stanset rett på dette?

⁰²⁵ Jeg hadde aldri lagt merke til dette, hvordan jeg alltid hadde stoppet ved dette 5te verset: (2 Timoteus 4:3),

”For den tid kommer da de ikke skal holde ut den sunne lære, men etter sine egne lyster hoper de seg opp lærere, og det etter hva som klør dem i øret. For de skal vende seg til eventyr. Men gjør en evangelists gjerning og fullfør din tjeneste.”

Ser dere? Og ved Gud's hjelp og nåde har jeg prøvd å gjøre det. Jeg vil at mine venner skal vite, både her og ute i landene hvor lydbåndet vil gå, og grunnen til at jeg har tatt det standpunkt som jeg har for Ordet, er av denne grunn, ”Forkynn Ordet.” Det er årsaken til at jeg ikke vil gå på kompromiss med noen av trosbekjennelsene eller denominasjonene, fordi jeg har blitt befalt av Gud til å stå med Ordet. Om andre ønsker å gjøre noe annet, så er det opp til dem.

⁰²⁶ Og om dere legger merke til i synet jeg hadde om min tjeneste, så krysset jeg aldri over de trærne. Jeg har aldri tatt proselytter. Jeg har aldri sagt, ”Alle dere Treenighets folk må bli Oneness” eller ”alle dere Oneness må bli Treenighets folk.” Jeg har plantet i deres egne kar. Helt nøyaktig. Jeg dro til Treenighets folket; jeg dro til Oneness; jeg dro til alle sammen og sto mellom dem og aldri sluttet meg til noen av dem, men jeg sto mellom, ved å være en broder, nøyaktig som dette synet sa jeg skulle gjøre. Og jeg eter frukten fra begge sider, frelse på begge sider.

⁰²⁷ Har dere lagt merke til at det er mange treenighets folk som sitter her; der er mange oneness og mange andre forskjellige. Men hvor liten man ville være om man laget oppstyr av det, fordi hvis den delen av synet var sant, så er den andre delen også sann. Begge slags frukter var i korset. Ser dere? Begge to var

omfavnet korset. Men var det slutten på Hans tjeneste? Var Hans tjeneste utvasket? Gud tok og kronet den med den største krone som noen gang kunne bli kronet. Han kronet den på Påskemorgen, på oppstandelsen. Han kronet tjenesten til vår Herre Jesus, Han oppsto fra det døde og lever i all evighet. Han var ikke utvasket fordi alle mennesker forlot Ham; Han var kronet. Ja, sir. Ja, sir. Han var kronet fordi Han hadde blitt forlatt, og Han måtte gjøre det da Han oppreiste Ham fra det døde.

⁰⁷² Det var det samme med Elias. Vi talte om ham for noen få øyeblikk siden. Elias, den stakkars nedbrutte profeten lå der ute i ødemarken, og han måtte bli matet med hva fuglene ville bringe til ham. Hans lille hudtørkede brune legeme, med et lite oljekrus hengende på sin side, hans skjeggstubber sto ut, hodet antagelig skallet og solbrent, stabbende videre nedover med en liten stav som dette. Men nede under dette lille gamle hjertet banket Gud's Ånd. Da Gud så Sin lille trette tjener komme ned til slutten, alle hadde forlatt ham, og alt mulig annet, sviket Han ham? Han sendte en vogn ned og tok opp Sin trette tjener, ”Du trenger ikke å gå opp slik Enok gjorde; Jeg vil bare ta deg hjem i en vogn.” Det stemmer. Ja. Han kronet hans tjeneste med en vogntur hjem. Det er ikke så ille, vet dere. Ja. Han behøvde ikke å gå hjem; Han bare sendte ned en vogn og tok ham opp, for han var trett. Jeg liker dette. Denne stakkars lille tjener, Han tok ham opp og brakte ham hjem.

⁰⁷³ Akkurat på den tiden da Daniel var så lojal mot Gud. De sa, ”Denne mannen var en gang en stor kar her i dette kongeriket. Han fortalte alle slags ting. Han brakte sannsigerne inn; han lærte Medoperseerne. Men under Kong Dareios styre, så var det Daniel som var trofast mot Gud, og han ville ikke blande seg med noe annet. Og han sa, ”Vel, hans tjeneste er utvasket, for jeg så det i den lokale avisen at han skal bli kastet i løvehulen i løp av noen få dager.” Han ville bli satt i det føderale fengsel, eller noe. Ser dere? ”Vi skal kaste ham i løvehulen.” Men hva gjorde Gud? Gud forseglet hans tjeneste med en forvandling av kongens hjerte, slik at Dareios sendte ut på ethvert språk til folket over hele verden, at hver mann skulle frykte Daniel's Gud, fordi Han var en Gud som kunne utfri. Amen. Så dere ser, det er på den tid da mennesker forlater mennesker, at Gud's tjenere står trofast til Ordet, og Gud forsegler deres tjeneste med en kroningstid.

⁰⁷⁴ Ja, det var Hebreer barna som under Nebukadnesars styre ikke ville bøye seg ned for bildet. De forble trofaste til Gud fordi Gud sa, ”Ikke bøy deg ned for noe blide for å tilbe det.” De holdt seg trofaste til Ordet. Og det var i den lokale avisen i nyhetene, alt om det, eller hva det var i de dager. De hadde sine måter å spre nyheter på. Selvfølgelig ikke i en lokal avis; jeg bare sier det slik at dere skal få en ide. Men det sto der at de skulle brenne dem i ildovnen som

selve skapelsen som Han skapte forlot Ham, månen og stjernene og solen og alle ting, Gud og alle. Gud, mennesket og naturen og alle ting forlot Ham, ingen ting sto der; Han døde alene. Mistet Han Sin tjeneste? Nei, Han oppfylte Sin tjeneste, ikke mistet den. Disse ting følger med. Det er tingen som finner sted. Det må følge med den.

⁰⁶⁸ Alt forlot Ham. Men det var ved denne tiden at Gud steg inn på scenen, fordi ethvert menneske som kjenner Ordet vil stå med Ordet, idet de vet at Ordet er Gud. Skjønner dere? Og Ordet må avdekke Seg Selv. Det ufeilbarlige Ordet må avdekke Seg Selv. Det er nødt for det, fordi Ordet er Gud. Og dersom Det virket på andre ned gjennom tidene, så vil Det virke på samme måte rett nå fordi det er Gud. Glem det aldri. Jesus visste at ved å være Ordets Fylde, så var Han ikke bare en Profet, Han var Gud Selv. Han var Ordet. Det er grunnen til at ikke bare mennesker forlot Ham, men også naturen forlot Ham. Hele skapelsen forlot Ham, alle ting, stjernene, månen, ingenting lyste da Han døde. Alt forlot Ham, fordi han var Skaperen av alle ting. Ser dere? ”Han var i verden, og verden ble skapt ved Ham, og verden kjente Ham ikke.” Han var Skaperen av alle ting. Vi skaper ikke, men vi prøver å omvende, og disse som vi prøver å omvende er dem som forlater og går sin vei når tiden for Ordet kommer til å virkelig vise Seg; det er nødt for å være slik. Men bare husk at det var da Gud trådte på scenen.

⁰⁶⁹ Og i livet til vår Herre Jesus, de mektige gjerninger som han gjorde de første 1½ år av Sitt liv, åh, for en mektig Mann Han var. Der var aldri noe som Han på jord, og har aldri vært siden, og aldri vil bli. Men hva skjedde? Han ble mer hånet og spottet enn alle de andre til sammen. Han ble hånet av naturen og skapelsen, spottet ved alle ting, fordi det var i en pervers tilstand. Grunnen til at menneskets hjerte håner en sann Gud's tjener, er fordi det er perverst. Naturen er pervers; det er grunnen...

⁰⁷⁰ Selv om naturen er pervers, så er den pen. Men hva vil den bli når den er vendt tilbake til Gud's vilje? Hvis et land kan få fram drueklaser som det tar to menn for å bære på sin rygg, og det fra et perverst land, hva vil det bli når det er vendt tilbake til Gud? Når Kristus kommer, så skal ørkenen blomstre som en rose. Det vil bli en omvendelse. De tørre steder vil springe opp fra vann, og jorden skal blomstre. Åh, det vil bli en tid, når menneskets hjerter skal bli omdannet til gudfryktige mennesker, som har vært for å ta deres valg nå, når de vil bo på dette sted. Amen.

⁰⁷¹ Denne mørke time... Blant revnende fjell og mørke skyer,” sa poeten, ”bøye min Frelser Sitt hode og døde; det åpne forheng åpenbarte veien til himmelens glede og endeløse dag.” Han måtte gjøre det for å lage en vei for oss. Det stemmer. Men hva gjorde Gud? Han var trofast til Ordet og Han

i korset, klaset sammen, og både plommer og pærer, eller fersken, plommer og epler regnet ned over meg der: begge slag. Alt funnet i korset, fordi de alle trodde på Gud og er fylt med den Hellige Ånd, og har Kristne gjerninger med tegn som følger. Denominasjonen vil ikke ha noe med det å gjøre. Det vil være de gjenfødte som vi ha noe med det å gjøre. Det vil være din opplevelse med Gud som vil ha med det å gjøre. Vi ser så mye av dette. Jeg har flere Skriftsteder her som jeg ville like å henvise til. Og kanskje jeg vil litt senere.

⁰²⁸ Men nå ønsker jeg å ta dere fra det 5te verset, og videre ned til det 18de verset. Og for å spare tid så vil jeg ikke lese det. Men Paulus begynte over her i Timoteus igjen, om dere legger merke til hvordan han begynner å tale; det er patetisk. Om dere vil legge merke til etter det 5te verset.

For jeg er allerede utøst som et drikkeoffer, og tiden for min avreise er nær: (Han er iferd med å forlate scenen. Ser dere?)

Jeg har stridd den gode strid, jeg har fullført løpet, jeg har bevart troen.

Til slutt, så er det da gjort ferdig en rettferdighetens krone for meg, den som Herren, den rettferdige Dommer, skal gi meg på den Dagen, og ikke bare til meg, men til alle som har elsket Hans tilsynekomst.

Så går han i gang og forteller, ”Gjør alt du kan for å komme til meg.” Hva? For ham å bringe kappen. Og han sier, ”Demas har forlatt meg,... Der må komme en tid i hans tjeneste da han var en ung evangelist, en ung profet, da alle var for ham. Men om dere legger merke til det her, så står det: ... alle mennesker har forlatt meg... (For hva? For Ordet)

⁰²⁹ Da Jesus den unge Galileiske Profet, hadde en tid da Han var forlatt. Alle mennesker som står med Gud's Ord kommer til det sted hvor de blir forlatt av verden og den religiøse verden. Jesus matet fem tusen en dag, og de tok opp kurver fulle av biter fra fem brød og to fisker. Og neste dag, tror jeg det var, så begynte Han å komme ned med Ordet, og alle sammen begynte å gå bort fra Ham. Og Han så rundt til Sine disipler, og sa, ”Vil også dere gå bort?” Til og med sytti av Hans Egne innvidde forkynnere forlot Ham. Han sa, ”Vil dere også gå bort?” Og da talte Peter disse bemerkelsesverdige ord, ved å si, ”Herre, hvor skulle vi gå? Bare Du har Evig Liv.”

⁰³⁰ Men legg merke til at tiden for å svikte kom, og den er nødt til å komme. Den må komme. Jeg har flere profeter og ting her som jeg kan henvise til, for å bevise for dere at tiden kom. Og den har kommet for meg. Det er ingen vits å prøve på og komme bort fra det, det er her og du må ta det. Disse (der tilbake)

gikk ikke bort fra det; de sto og tok det, og var ikke skamfull for Evangeliet. Legg merke til Paulus, "Jeg har stridt den gode strid. Jeg har fullført løpet. Jeg har bevart troen." Du og du. Og videre nedover står det, "Jeg har kjempet mot ville dyr, jeg ble utfridd av løvers munn." Gud var med ham i de ting han gikk gjennom. Men tiden hadde kommet da han skulle gå bort.

⁰³¹ La oss bare undres, hvorfor ville en mann, en forkynner, en assosiert slik Demas var for Paulus, noen gang forlate ham? Dere kjenner Broder Baxter, mange av dere husker ham. Han brukte å lese dette om Demas. Han sa, "Vet du hva det første jeg skal gjøre når jeg kommer til himmelen, Broder Branham"? Jeg sa, "Hva da?" Han sa, "Jeg skal gå og finne ut hvor Demas er; og jeg skal riste ham så hardt jeg bare kan." Og han sa, "Og han skal snu seg rundt og si, 'Baxter, hva gjorde du dette for?'" Han sa, "Hvorfor forlot du stakkars lille Paulus da alle hadde forlatt ham?" Jeg foreskriver ikke at det var slik; jeg tror ikke at de vil ha noen slåssing der oppe; men jeg bare tenkte på at Broder Baxter sa dette, fordi han synes så synd på Paulus.

⁰³² Vel, hva hadde Paulus gjort? Han hadde forkynt så lojalt som han kunne, og den Hellige Ånd var på ham. Og da han skrev ned der om disse forkynnere og ting, så kan jeg tenke meg at der var en eksplosjon. Han sa, "Kvinnen skal tie i menighets samling, det er ikke tillatt for dem å tale," og han var i fengsel akkurat da. Kan dere tenke dere hva noen av de biskopene sa, "Høh, denne karen der oppe i fengslet, hva har han med å skrive ned noe her for oss? Ser dere? Og han har Timoteus, en vindrikker med seg. Og her er han der oppe, før Timoteus på vin, han ligger i fengsel, og skriver ned, og forteller oss hva den Hellige Ånd sier at vi skal gjøre." Men han sa, "Hva? Kom Gud's Ord fra dere, og til dere alene. Om et menneske tenker om seg selv at han er en åndelig eller en profet, la ham vite at hva jeg skrev er Herrens befalinger." Ser dere?

⁰³³ Tiden kommer, venner. Jeg vil at folket i de land som lydbåndene går til å huske at tid for atskillelse må komme. Det må. Jeg vet ikke hvor langt jeg er fra endens tid, slutten på min vei. Jeg vet ikke. Det er opp til Gud. Jeg vet ikke hva morgendagen er. Jeg vet ikke hva den holder, men jeg vet Hvem som holder den. Dette er hva min tro er bygget på. Jeg tror ikke at Demas forlot ham og gikk av sted til nattklubber. Jeg kan ikke tenke at Demas gjorde det, for Demas var en Åndsfylt mann. Han var en stor hjelper. Om dere tok historien til Demas, så var han en prominent forkynner, en fin kultivert mann, meget dannet, utdannet. Han var en smart mann. Men hvorfor ville han forsake Paulus? Det er tingen. Hva fikk ham til å gjøre det? Jeg tror ikke at han ønsket å gå til en nattklubb eller noe annet. Men jeg tror det var Gud som atskilte Paulus. Jeg kan tenke meg at Demas...

⁰⁶³ Så raskt glemte de hva Gud gjorde. Moses, da han sto ved Rødehavet, så sa han, "Gud har gjort ti fremragende mirakler, er dere fortsatt så uaktsomme at dere ikke vet at Han fortsatt er Gud?" Han dro ned dit og slo landene; Han la en forbannelse på landene. Han brakte frosk, lopper, fluer, alle ting, og en eksplosjonsom drepte alle de førstefødte, og dødsengelen gikk gjennom landet, og likevel så ville ikke disse mennesker følge Ham der ved Rødehavet. Hvor kvikt, så snart som din popularitet... Når de så de store skinnende spydene til hundre tusen menn som kom, eller kanskje en million menn, og brølet fra vognene hvor støvet fløy til alle kanter, så bare ga de opp og falt tilbake, "Moses, vi burde dødd der tilbake." Ser dere? Og Gud at Han ville la dem dø i ødemarken for deres vantro. "Moses, din tjeneste er utvasket, det er det hele. Du er ikke noe mer." Dere ser, de forsto ikke. De fikk ikke tak i det.

⁰⁶⁴ Det var samme ting med Jesus, den unge Rabbien, eller Lærer, eller Galileas Profet, da Han gjorde alle disse mirakler og ting. Hvordan kunne Han stå og tolerere med en slik ting som dette? Hvordan kunne Han la en mann binde ham med lenker, når Han kunne bryte seglet bort fra graven og reise opp en død mann ut fra evigheten? Hvordan kunne Han gjøre det, da han kunne tale til en enkes døde sønn og reise ham opp til liv igjen; og Lasarus, død og rått i graven, ble brakt ut? Hvordan kunne Han stå og si, "Jeg er Oppstandelsen og Livet; Den som tror på Meg om han enn var død, dog skal han leve. Den som tror på Meg skal aldri dø." Og så stå og bli bundet med fotlenker og spyttet i ansiktet, og ikke åpne sin munn"? Disiplene sa, "Han har mistet Sin tjeneste." Ja, det er slik det går.

⁰⁶⁵ Endog menigheten, de tolv som Han var så glad i, som Han fortalte alle ting til, Han elsket dem, og de snudde ryggen til Ham. Bare en sto med Ham, og det var mannen Johannes. På en tid da alt håp var borte, der ble Han bundet, ble tatt opp der og spottet og spyttet på, og de visste ikke at det oppfylte Skriftene.

⁰⁶⁶ Vet dere ikke at de ting som foregår i dag er med og oppfyller Skriftene nøyaktig til bokstaven? Hvorfor raser disse denominasjonene? Hvorfor gjør de det? Det er skrevet i Skriftene at de vil gjøre det. De går rett inn i det og gjør det selv, forblindet, og vet ikke at de gjør det. Tror dere at Judas visste noe om at han spilte Judas? Tror dere at Farao visste noe om delen han spilte, da Gud reiste ham opp for den hensikt? Tror dere Esau ville gjort de ting som han gjorde? Sannelig ikke. "De har øyne og ser ikke, har ører og hører ikke." Men se Skriftene som bare avdekkes. Ser dere? Vi er ned endetiden; det er nødt for å være på denne måten.

⁰⁶⁷ Hans menighet forlot Ham. Alle mennesker og naturen forlot Ham. Snakk om å være forlatt. Paulus hadde ikke noe slikt som Han (Jesus) hadde. Endog

betraktet å være kvakksalvere, de sa, ”Din gamle flintskalle, hvorfor drar ikke du også opp slik Elias gjorde?” De trodde ikke at han fór opp. Uh-huh. Ser dere? De bare trodde at han var en kvakksalver. Men de var trofaste til Ordet, og med en stadfestet tjeneste. Elias ble stående. All right.

⁰⁶⁰ Daniel tok et trofast standpunkt. Dere vet hvor jeg finner det, i Daniel's Bok 12, eller Daniel 9, tror jeg det er. Daniel tok et trofast standpunkt for Ordet. Hva skjedde med ham? Han var kongens høyre hånd, men han tok alltid et sant standpunkt for Ordet, og ble bannlyst og kastet i en løvehule: en Gud's mann som holdt seg trofast til Ordet. Hebreer barna holdt seg trofaste til Ordet, og da kongens kunngjøring kom med at, ”enhver som ikke bøyer seg for dette bildet når cymbalene lyder og basunene blåser ut, og så videre, hvem enn som ikke vil bøye seg for bildet vil bli kastet inn i ildovnen.” De tok og snudde ryggen til bildet og...Uansett hvor upopulær de ble, uansett hvor bannlyst de ble fra samfunnet så holdt de seg trofaste til Ordet. Jeg liker det.

⁰⁶¹ Jakob, en annen... Han hadde vært borte fra hjemmet i lang tid, og han hadde et kall for å dra hjem og se sin familie. Han var på sin vei, trofast til sitt kall, trofast til hans ledelse. Han hadde det fint over der, men Gud begynte å ta seg av ham til å dra hjem. Og på veien hjem ble han kastet mellom to trange steder. Hans hustru og barn på denne side, og hans hatefulle bror, Esau, som kom med en hær for å møte ham. Og han sto ved den lille bekken Peniel. Og for en tilstand. Esau, som hatet ham, kom med en hær for å møte ham, og her var hans hustru, to hustruer og barn på denne siden av bekken, og han var fanget på et trangt sted. Hvorfor? For hadde han blitt i sitt eget land ville det vært all right. Men han hadde et kall, Gud's Ord hadde kalt ham til sitt hjemland. Halleluja. Når Gud velsigner et menneske, så får han også en forandring. Ja, sir.

⁰⁶² Jesus, trofast til Faderens Ord, ”Jeg gjør bare det som Faderen sier. Det er skrevet, ’Mennesket skal ikke leve av brød alene, men ved hvert Ord som går ut av Gud's munn.’” Jesus, for alltid tro til dette Ordet, så kom det en tid da Han mistet alle vennene som han hadde. Hver eneste en av dem forlot Ham og dro bort. Folket så Ham bli gjort narr av, hånet, og mistet tillit til Ham. Hvordan kan en mann tale til en død mann i en grav og reise ham opp, og hvordan kunne en mann forutsi hendelser nøyaktig på prikken og aldri feile, og sitte i rettssalen med Sitt blødende ansikt fra skjegget som ble rykket ut, og det mest fordrukne spytt fra soldatene rennene ned på Hans ansikt, med ei fille over Hans hode, og de slo Ham på hodet med en kjepp, og sa, ”Profeter og fortell hvem det var som slo deg; så skal vi tro det?” Vel, disiplene bare dro skuffet bort, og sa, ”Ah...”

⁰³⁴ La oss ta noen av Demas tanker. Som jeg satt på bakketoppen forleden dag omtrent ved daggry, og jeg tenkte, ”Hvorfor ville Demas forlate den karen? Hvorfor ville han forlate den stakkars lille forkynneren som ledet han til Herren, den mann som gikk i spissen for vekkelsen blant Hedningene, en virkelig profet? Ingen kunne si noe annet enn at han var en profet. Han var mer enn en profet; han var en apostel, en stor og mektig apostel til Hedningene. Og Demas ville assosiere seg med Paulus, de hadde fellesskap og han så Gud's Ånd bevege Seg på den mannen. Og hvorfor ville han snu ryggen til en slik person som det, som hadde blitt stadfestet at han var en Kristi tjener? La dere merke til Paulus her, ”...elsket denne nåværende verden.” Jeg tror ikke at Demas falt fra. Jeg tror ikke han gjorde det. Men jeg tror at han fikk det gale synet på Paulus, den gale mening.

⁰³⁵ Demas kom fra en rik familie, og han var velstående, og noen ganger betyr penger religion for folk. Som de sier i California, ”Hvis du ikke har tre Cadillacer, så er du ikke åndelig.” Det betyr at hvis du ikke er vellykket, hvis du ikke har den fineste kirken i byen, så vil ikke folket gå. Det er nesten på den måten her. Dere må ha den fineste kirken i landet, ellers sier de, ”Åh, mener du at du har sluttet deg sammen med en slik liten flokk som det der?” Visste dere at vår Herre ikke hadde et sted å legge Sitt hode? Visste dere at Han bare hadde eide ei kappe. Ser dere? Han hadde det. Han var bare den slags Person som ble skjøvet omkring. Han hadde ikke noe sted å legge Sitt hode. Men de ville tenkt samme ting om Ham, og de gjorde.

⁰³⁶ Jeg tror at Demas så en tilsynelatende svikt i Paulus' tjeneste. Jeg tror han tenkte at den gamle karen var utvasket framfor Gud. Han tenkte at folk ville rive ut sine øyne og gi til Paulus... Paulus sa det. Han sa, ”Dere ville endog rive ut deres øyne og gi dem til meg.” For vi tror at Paulus hadde dårlige øyne, for han sa, ”Se med hvor store bokstaver jeg skriver til dere.” Han sa, ”store bokstaver” Han var i Roma i fengsel. Det er noe galt. Han sa at hans øyne hadde plaget ham siden det himmelske synet. Så folket ville rive ut sine øyne, for de så at Paulus led, han øyne plaget ham. Og han spurte Herren tre ganger om å helbrede ham. Og han sa, ”For at jeg ikke skulle bli hovmodig på grunn av de høye åpenbaringene, er det blitt gitt meg en torn i kjødet, en Satans engel til å slå meg.” Når han tenkte at han var god, så ble han slått igjen og igjen.

⁰³⁷ Dere ser, Paulus hadde en mye større tjeneste enn resten av apostlene til sammen. Noen av dem kunne ha sagt, ”Vel, jeg vandret med Jesus.” Menneskene på gaten vandret med Ham da Han var her. Men Paulus så Ham i Ildstøtten etter at Han var død, begravet, og hadde steget opp inn i himmelen, kom tilbake og kalte på Paulus på vei til Damaskus. Skjønner dere? Han hadde en større tjeneste enn Matteus, Markus, Lukas, eller noen av de andre. Han var

langt over dem. Og han sa, "For at jeg ikke skal bli hovmodig og si, 'dere karer vet ingen ting om Det,' for jeg så Herren etter Hans oppstandelse." Vel, de sa, "Vi vandret med Ham." Så gjorde også alle menneskene nede i Galilea og Nasaret og over hele landet der. Alle vandret med Ham.

⁰³⁸ Men dere ser at Paulus hadde snakket med Ham og sett Ham i den form Han var i før Han ble gjort kjød. Ser dere? Og Han ga Paulus oppdraget i denne tilstand. Mens Han var i dette Lyset, så ga Han Paulus sitt oppdrag. Og Paulus hadde sett Ham. Og han sa, "For at jeg ikke skulle bli hovmodig, føle meg litt høyere enn noen av dere brødre, så ble det gitt en djevelens budbærer," det holdt ham nede. Og han sa, "Jeg søkte Herren tre ganger om å ta det bort fra meg. Og Han sa, "Paulus, Min nåde er deg nok." Da sa Paulus, "Derfor vil jeg rose meg av mine skrøpeligheter, for når jeg er skrøpelig, da er jeg sterk. Jeg vil rose meg i det."

⁰³⁹ La dere merke til det nå, en mann som hadde en tjeneste som var større enn resten av dem som hadde vært på misjonsfeltet, Paulus, den største tjeneste av dem alle, som hadde sett Jesus i en Ildstøtte, og blitt gitt i oppdrag å gjøre hva han gjorde, og var stadfestet ved den samme Gud, den samme kraft, ved tegn og undre bak hvert eneste spørsmål; og han var så fattig at han bare hadde ei kappe (frakk), og han forkynte til en gjeng med mennesker som ville rive ut sine øyne for ham, og noen av dem var millionærer. Likevel så hadde Paulus ei kappe. Han sa, "Ta med kappen, det blir kaldt her oppe." Han var i et fjelland, han hadde bare ei kappe. Og Demas, en mann med høy rang, høy kaliber, kultivert, utdannet, og en rik mann som hadde mange klær, "Det er noe galt med denne fyren, som har så mange venner som vil rive ut sine øyne og gi til ham, og likevel så fattig at han bare hadde ei kappe. Noe var galt med Paulus."

⁰⁴⁰ Åh, dere vet, den ånden forlater ikke verden; det er fortsatt på den måten. Penger er ikke Gud. Der er bare en Gud. Ser dere? Men folk tror at fordi du har en stor tjeneste så burde du eie alt dette og alt det, og alle disse store digre ting, store skoler, store så og så. Gud handler ikke i disse ting. Det har i hvert fall vært min mening. Gud tar Seg av den enkelte. Han ordinerte oss aldri til å gå og gjøre slike ting. Men Paulus, med ei kappe, forteller Timoteus her å ta den med til ham fordi det blir kaldt der oppe. Ser dere? En mann som hadde en tjeneste som forkynte til ti tusener, som Paulus gjorde, og med en tjeneste som kunne gjøre alle slags mirakler, som hadde sett Jesus i en Ildstøtte, som befalte ham, og likevel eide han bare ei kappe. Demas sa, "En slik fyr som det," så vendte han seg bort fra ham.

⁰⁴¹ Da han var der oppe og forkynte mot Troas, så finner vi ut at der er en mann der oppe som var en koppersmed. Og han var en kjeltring. Han hatet Kristendom. Og han alle gjorde mulige ting mot Paulus som han kunne gjøre

gjort, så er det ikke oss som gjør det; det er den Hellige Ånd. Jesus sa, "det er ikke Meg som gjør gjerningene. Det er Min Fader. Han bor i Meg, og det er Han som gjør gjerningene." All right. Vi finner de sanne tjenere ned gjennom tiden.

⁰⁵⁶ Her er tingen som jeg på en måte ønsker å bruke for noen få øyeblikk. Det er vanligvis på en slik tid som dette når mennesket har vært trofast til Ordet, og alle mennesker har forlatt ham, at Gud går inn i forsvar av den personen og kroner hans tjeneste. Skjønner dere? Det stemmer. For en trøst. En trøst er bygget på løftene i Gud's Ord. Uansett hva verden sier, hva verden gjør, så er ikke det vårt håp. Det er ikke bygd på hva verden gjør.

⁰⁵⁷ Denne sangen er så fin, skulle ønske at jeg kunne synge. Jeg har alltid ønsket å synge. Ser dere? "De som venter på Herren, skal få ny styrke. De skal løfte sine vinger som ørnen, de skal løpe og ikke bli trette. De skal gå og ikke bli svake; lær meg å vente, Herre. Lær meg å vente, Herre, nede på mine knær." Jeg liker dette. Og på Din Egen gode tid vil Du svare på mine henvendelser; lær meg å ikke stole på hva andre gjør, men til å vente i bønn på et svar fra Deg." Slik er det. Det er den sanne tjener som venter på Sin Mester's tur, idet han vet dette, at Skriftene ikke kan svikte uansett hva som skjer. Skriftene må forbli sanne. Det er i en slik tid som dette, at Gud vanligvis trer til for å hjelpe.

⁰⁵⁸ La oss se på Elias da han hadde blitt forlatt. Hvorfor? Fordi han hadde vært trofast til Ordet. Han sa, "Alle mennesker har forlatt meg." Han ble bannlyst fra samfunnet, fra organisasjonen, endog fra den nasjonale organisasjon, eller Israels nasjonale kirke. Prestene og alle hadde kastet han ut, og han hadde ikke engang så mye som Paulus, foruten et lite stykke med fåreskinn, eller noe lær hengt rundt seg. Han satt oppe på fjellet, og ble matet av fuglene. Ja, sir. Hvorfor? For Gud's Ords skyld, for han var tro til SÅ SIER HERREN. Alle ble så moderne. Og landets førstedame, Jesabel, hadde fått tak i alle motene og ting. Og prestene hadde gitt etter på det osv, og alle forkynnerne samarbeidet i det. Men ikke Elias, han forble tro mot dette Ordet. Og for en slik ting ble han forlatt, inntil han ropte ut, "Herre, jeg er den eneste som er tilbake, og de søker til og med å ta mitt liv." Men Gud hadde gitt ham litt trøst, og sa, "Jeg har ennå syv tusen der nede."

⁰⁵⁹ Jeg tror ikke at Elias følte seg oppblåst for dette, at han var den eneste, men jeg tror han var bare så forlatt. Hver gang han gikk opp til en prest for å holde et møte, så ville de vise ham ut. Han gikk ned der, "Kom deg ut herfra, din fanatiker. Kom deg ut. Gå og gjør dette." Det viste seg da Elisa kom, hans etterfølger. Vel, hva gjorde de? Den unge fyren var skallet, og de sendte sine små barn ut for å gjøre narr av disse gamle kvakksalverne. Begge to ble

forkynte Guddommelig helbredelse. En mann som forkynte Guddommelig helbredelse kunne helbrede de forkrøplede, og oppreise døde, og alle slags ting, se mektige syner, og tale ting som ville skje, og så forlot han sin syke medarbeider. Han kunne hatt millioner av dollar og bygget store skoler og ting slik som det, og han hadde ikke mer enn ei kappe å ha på seg.

⁰⁵² Demas sa, "Jeg assosierer meg ikke med en kar som dette. Han er bare... han er en person av lav klasse. Jeg vil dra opp med de denominelle brødre. Jeg vil dra opp hvor jeg vil være noe." Hvis det var en slik ting, så vil jeg like å gå fram rett etter Baxter blir ferdig, for å forlate den stakkars lille karen i den formen. Han burde stått med ham. Paulus var den som ledet ham til Kristus. Men dere ser, det er uten å kjenne Ånden, uten å vite hva Gud's vilje er, og så gjøre Gud's vilje. Skjønner dere? Men der forlot han ham i denne tilstanden. Alle hadde forlatt ham.

⁰⁵³ Jeg tenker på dette, hvordan en tjener som vil stå trofast til Ordet, bare husk, at før eller senere vil folk forlate ham. Vi ønsker å slå an mot det for noen få minutter, og jeg ønsker ikke å holde dere alt for lenge, for jeg vil ha dere her på morgenen. Alltid når Gud's tjener står trofast til Ordet, så forlater folk ham. Dere kan ta hvor som helst dere ønsker, enhver tid i Bibelen eller i historien når en mann var trofast, uansett hvor populær han var, når han var trofast til Ordet, så kom tiden når den religiøse verden forlot ham og skar ham av. Bare les det som dere tar Bibelen fra Første Mosebok og over til Joh. Åpenbaring, og så til Pre-Nikea Rådet og videre ned til Nikea Fedrene, og hver mann, hver eneste hellig, hver profet, hver sanne Gud's tjener som sto fast med Ordet ble forlatt av de geistlige og kirkelige ting og kastet ned. Og Paulus var en av dem.

⁰⁵⁴ Og om der er en i dag, så vil det være den samme ting Det er nøyaktig sannheten. Man må treffe det stedet. Det er nødt til å komme. De tror at en mann med en slik tjeneste burde ha verden under sin tommelfinger. Skjønner dere? En slik mann ville ikke legge en tjeneste, en verden under sin tommelfinger; han vil legge den under Sin Mester's tommelfinger; fordi han er ikke her for å representere seg selv; han representerer sin Mester.

⁰⁵⁵ Dere vet, mennesket søker å ta ære fra hverandre, og de ærer hverandre, og vanærer Gud ved å gjøre så. Ser dere? Vi prøver å gjøre folk store iblant oss, når vi ikke er store; vi er alle små folk. Der er bare En stor iblant oss, og det er vår Herre. Skjønner dere? Vi gjør vår organisasjon mye større enn Gud, "den store hellige kirke av dette og det, og det andre, den store hellige biskop," osv. Det finnes ikke noe slikt som det. Det er menneskers ære. Det finns bare En Hellig, og det er Gud; den Hellige Ånd, som er Gud iblant oss. Det er ikke oss som er hellig; det er den Hellige Ånd som er i oss. Når vi ser ting som blir

mot ham, fikk ham kastet i fengsel. Paulus til og med advarer Timoteus mot den samme ting: "Vokt deg for den karen." Og her er Demas... Åh, Gud, la folket høre det. Her sto Demas ved en mann som slo en annen mann blind for å ha vært i stridigheter med ham. Nå, dere Church of Christ forkynnere, ta på dere frakkene nå. Det var en som sa til meg en gang, han sa, "Slå meg blind. Slå meg blind. Har du den Hellige Ånd, så slå meg blind." Jeg sa, "Du er allerede blind." Ser dere? Hvorfor slo ikke Paulus koppersmeden blind? Den samme slags ånd som er på folk, er den samme ting som var på Demas. En mann som kunne slå en mann blind for å strides med ham, og så la koppersmeden ødelegge hans tjeneste i byen, og uten tvil så sa Demas, "Han er utvasket, han har mistet alle sine gaver, Han har mistet gaven til å slå blind." Kan dere ikke se at den ånden lever fortsatt, som sier, "Du er utvasket, broder..." Åh, det går bare rett over folks hoder. De får bare ikke tak i det; det er det hele. Ser Dere? De kan bare ikke se det. Skjønner dere? De forstår ikke.

⁰⁴² (Paulus) slo ikke den mannen blind fordi han ønsket det. Sa ikke Jesus, "Jeg gjør intet før Faderen viser Meg først"? Har ikke jeg fortalt dere for mange år siden at hvis min mor lå for døden, og ville si, "Bill, hva vil skje med meg?" Jeg kunne ikke si noen ting før Gud sa så først. Og det er akkurat hva som skjer. Mennesket er en fiasko til å begynne med. Han er bare en agent som Gud virker gjennom, og Gud virker Sin Egen vilje. Men når dere ser disse super duper menneskene som alltid har dette eller det og det andre, da er det best å holde seg borte fra det. Ser dere? Jesus Selv gjorde ikke det. Han sa, "Jeg bare virker slik Faderen virker. Han viser Meg hva Jeg skal gjøre og så går Jeg og gjør det. Jeg kan ikke gjøre noe annet enn det."

⁰⁴³ Og her så Demas Paulus, en mann som hadde en slik tjeneste som dette, og enda var så fattig at han eide kun ei kappe, og ville at Timoteus skulle bringe den til ham: ei kappe. Men Paulus satte et eksempel slik Kristus var; for Han hadde ei kappe. Så hvorfor betyr rikdommer og masse penger og ting så mye for folk i dag? Legg merke til det nå, til alle som var imot det han forkynte så hadde han kraft til å snu seg rundt og si, "Du vil bli blind for en tid." Og den mannen var blind. Og her var det en koppersmed som hadde gjort ti ganger mer til ham enn hva denne mannen hadde gjort, og likevel kom han unna med det. Demas må ha tenkt, "Vel, se hvor den gamle karen er utvasket nå. Han har mistet sin tjeneste." Nei, nei, han hadde ikke mistet sin tjeneste, ikke i det hele tatt. Gud gjør ikke ting slik som det der. Gud er ikke en Indiansk giver, (En person som gir noe til en annen, og så tar det tilbake – Red.) Skjønner dere? Ja.

⁰⁴⁴ Paulus liknet Elias på en måte. Profeten Elias dro opp på fjellet ved Gud's befaling og kalte ild å falle ned fra himmelen, og den falt. Han kalte på vann, (regn) og det kom. Og så befalte han ved Gud's budskap og drepte 400 prester,

kappet av hodene deres og lot dem rulle nedover fjellet; og så stakk han av for en kvinnes trussel, en liten hyklerisk kvinne, eller en vantro. Jesabel, denne lille kvinnen som var selve grunnstenen til hver en bit av det, hun var den som forårsaket det. Det så ut som han hadde fått tak i henne først. Men Gud har måter å gjøre ting på, og Hans tjenere kan bare arbeide ifølge Gud's vilje.

⁰⁴⁵ Kan dere ikke se venner, at dere er nødt til å bevege dere iflg. Gud's måte å bevege seg på. Hvor mange ganger har jeg ikke satt og gitt råd til brødre, og hvor jeg ville ha likt å gått over og tatt dem i hånden og sagt, "Brødre, det spiller ingen rolle; la oss bare være brødre sammen." Hvordan kan jeg gjøre det og holde på min befaling, "Forkynn Ordet?" Herren vil ikke gjøre det. Jeg har stått iblant forkynnere som har sagt, "Broder Branham, min tante over her. Jeg vet at du er en profet sendt fra Gud. Gå over og gi henne synet tilbake." Skulle ønske at jeg kunne gjøre det. Jeg kan ikke gjøre det før Han forteller meg å gjøre det. Ser dere? Ingen kunne gjøre det. Elias kunne ikke gjøre det; ingen andre kunne gjøre det.

⁰⁴⁶ Vi finner ut at Demas som forkynnte med Paulus, hadde sett at Paulus så en forkrøplet mann ligge der, og sa, "Jeg antar at du har tro til å bli helbredet. Stå opp på dine føtter. Jesus Kristus gjør deg frisk." Han hadde sett ham helbrede syke, og likevel forlater han sin venn Trofimus som er syk. Demas må ha tenkt, "Paulus har mistet sin tjeneste." "Hvis han hadde en helbredelsesgave, hvorfor gikk han ikke opp dit og helbredet den kameraten som var så trofast mot ham? Han sa, "Jeg etterlot ham der oppe, syk. Og jeg har ikke noen kappe, og jeg vil at du skal ta den med deg. Pass deg for den koppersmeden; han ødela møtet i byen. Jeg måtte forlate byen. Han fikk meg i fengsel." Jeg kan forestille meg at Demas sa, "Hva slags forkynner har denne blitt?" Ser dere? Og, broder, de har en masse av disse Demas ånder i verden i dag. De vet ikke hva det dreier seg om. Skjønner dere? Det nytter ikke å prøve på og forklare det for dem, for de vil likevel ikke få tak i det. Ser dere? En Kristi tjener følger i fotsporene.

⁰⁴⁷ En av våre diakoner her, jeg vet ikke om han er her i kveld eller ikke. Det er Tony Zabel. Han er vanligvis her. Han kom til meg før han kom over hit og han sa, "Jeg hadde en drøm, en rar drøm. Jeg drømte at jeg prøvde å finne veien oppover mot himlen og jeg så en mann komme med ei sort kappe på seg og han leste i ei bok." Og han sa, "Jeg kom til denne mannen og spurte ham, 'hvilken vei er det til himmelen?' Og han sa, 'Spør mannen foran meg.'" Og det var en pastor for en menighet han gikk til.

⁰⁴⁸ Han dro litt lenger og han møtte en annen mann; han hadde en sort kappe på seg og han sang sanger, og fortsatte videre. Og det var en annen pastor. Begge disse pastorene er mine personlige venner, fine menn. Og han sa,

"Hvilken vei er det jeg kommer opp til toppen av fjellet her på?" Han sa, "Ser du den der bitte lille karen langt der oppe på toppen av fjellet?" Jeg sa, 'Ja.' Der sto det en fyr med et par overall på seg og en liten cowboyhatt." Noen sa nede i Kentucky, de snakket om meg der nede, og sa, "Den karen ser ut som noe annet enn en forkynner." Det kan ha sett ut som en farmer eller noe, men dere vet, det er ikke utseendet.

⁰⁴⁹ Og han sa at det var meg som sto der oppe. Og han klatret opp inntil han kom til meg og sa at jeg tok ham i armen og ledet ham opp til toppen av fjellet, og der var det en ørken å gå gjennom. Jeg sa, "Tony, jeg må forlate deg her; du må gå noe av dette selv." Han sa, "Broder Branham, hva kan jeg gjøre fra nå av?" Jeg sa, "Kom hit, Tony, og se ned der. Ser du disse barføtte fottrinn med Blod i seg?" Jeg sa, "Det er hva jeg følger hele veien. Jeg bare står med dette." Det er den eneste ting jeg vet å vise mennesket til; ikke til en trosbekjennelse eller en sensasjon av en slags sort, men til disse blodige fotavtrykk som leder til Bibelen, Jesu Kristi Blod.

⁰⁵⁰ Hvordan denne mannen må ha følt det, en mann med mange millioner av venner og bare ei kappe, en mann som hadde kraft til å slå en mann blind, og så la en mann jage ham ut av byen: han gjorde aldri en eneste ting om det, sto bare opp og dro ut. Han ba for de syke og hadde forlatt sin syke venn. Og Demas forlot ham. Paulus sa, "Alle mennesker har forlatt meg." Hver eneste en av dem forlot ham. Jeg sier dette. Når en mann står trofast til Ordet, ikke bare i ett møte, men i hvert møte, når en mann står trofast til Ordet, så vil tiden komme da de vil forlate ham. Nøyaktig. De gjorde det. De gjorde det med vår Herre. De vil forlate ham når han står for Sannheten. "Alle mennesker har forlatt meg." Hva tror dere at Demas og noen de mennene tenkte, når alle vi som kjenner Skriften, vet at Lukas var en doktor, og hvor enn Paulus dro så tok han denne doktoren med seg? Og han forkynnte Guddommelig helbredelse, og etterlot sin venn som var syk... og så fattig at han hadde bare ei kappe... Lot en mann jage ham ut av byen, når han kunne slå en mann blind. De trodde han var ferdig. Men han var ikke det. Han var nøyaktig i disse blodige fottrinn. Han fulgte dem videre. Jeg håper at dere forstår. Han sa, "Alle mennesker har forlatt meg."

⁰⁵¹ Demas elsket denne nåværende verden, menneskepopularitet. "Hallo, Doktor Demas. Jeg vet at du har dine Ph..." Å, de elsket det, helt sikkert. Jesus sa, "Dere liker å stå i synagogene og bli kalt for 'Rabbi,' og så videre." Han sa, "Dere får bare ennå mere fordømmelse." Ser dere? Vi vet at når de så denne doktoren som var med ham, Lukas, og Paulus tok Lukas og sa, "Lukas er den eneste som ikke har forlatt meg." Og Lukas er god mot ham; han trenger Lukas for sin tjeneste. Og denne doktoren følger en mann hvor enn han dro, og